

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 5:04
מוצאי שבת..... 6:37
שיעורים כסדרן
נ"ך..... עזרה ה-ו
בבלי..... בבא קמא ק'
ירושלמי..... שבת נ"ט
תוספתא..... יבמות י"ד
רמב"ם..... מאכלות אסורות י"ג

שעה 13, גליון 19

פרשת משפטים, ב' דראש חודש אדרא', שעת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט מלכה מלכה

אמאל זענען געווען צוויי צווילינג ברידער, זיי האבן זיך זייער ליב געהאט איינער דעם אנדערן, זיי האבן געלערנט תורה אינאיינעם, און איבעראל האט מען זיי געזען גיין צוזאמען. אויך שפעטער, ווען זיי זענען אויפגעוואקסן און חתונה געהאט, האבן זיי זיך נאכאלץ געהאלטן צוזאמען, זיי האבן אייביג געמאכט געשעפטן אינאיינעם.
זיי האבן געהאט איין מצוה וואס זיי האבן מקיים געווען צוזאמען מיט גרויס הידור, דאס איז געווען די מצוה פון מלכה מלכה. יעדן מוצאי שבת האבן זיי זיך געוואשן אינאיינעם און אפגעראכטן א גרויסע סעודה מיט אלע גוטע זאכן, פיש, זוף, און פלייש, ממש ווי א שבת'דיגע סעודה, און זיי האבן געזינגען אינאיינעם די זמירות פון מוצאי שבת. אזוי האבן זיי אנגעהאלטן זייער גוטער מנהג פאר א לאנגע צייט. יעדע וואך פלעגן זיי פארן האנדלען און מאכן געשעפטן, און זיי האבן זייער שוין מצליח געווען.
וְהִי הַיּוֹם, אִיין טאג האט מען זיי אנגעטראגן א
<<<<<<

א נוארט אויף די פרשה

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם, אין די וואכנדיגע סדרה לערנט אונז די תורה די הלכות וואס זענען פארהאן ביים האנדלען מיט אנדערע מענטשן, ווי אזוי מ'דארף זייער אכטונג געבן נישט צו באגנבענען א צווייטן, נאר האנדלען מיט יושר און ערליכקייט, און ווען ס'איז דא א סכסוף צווישן צוויי אידן, ווי אזוי דאס דארף צו באהאנדלט ווערן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ר"ס), ווען א איד דארף גיין צו דין תורה, איז דאס א שטראף וואס די תורה געבט אים. ווייל באמת דארף א איד וויסן אז אלע געשעפטן וואס ער פירט איז איין שטיק תורה, אזוי ווי דער הייליגער בעל שם טוב זי"ע זאגט אז אויב ווען מ'לערנט די הלכות פון "המחליף פרה בחמור" איז דאס תורה, איז דאך זיכער ווען א איד איז מקיים די הלכות, ער טוט ממש די זאכן לויט ווי אזוי די תורה הייסט, איז עס דאך זיכער תורה. ווען א איד גייט ארויס ארבעטן און מאכן געשעפטן, דארף ער טראכטן פונעם אייבערשטן און פון די תורה און די הלכות וואס זענען דא ביי יעדע זאך, און זייער אכטונג געבן זיך נישט ארוםצורירן פון די הייליגע תורה.

ווען מ'פארגעסט אבער פון דעם, מ'ווערט פארנומען נאר מיט די געשעפטן אליין, מ'נעמט נישט אריין אין קאפ די תורה וואס ליגט אין יעדע זאך, דאן איז זיין עונש אז ער מוז גיין צו דין תורה, און דעמאלט מוז ער דאך איבערדערציילן אלע זאכן, און אפילו אלע מחשבות, וואס ער האט געהאט ביים געשעפט פון אנהויב ביזן סוף, און די דינים הערן דאס אלעס אויס און לויט דעם פסק'ענען זיין די דין תורה, קומט אויס אז יעדע האט ער צוריק אלעס אריינגעלייגט אין די תורה.

דער אייבערשטער גייט מיט מיט'ן מענטש סיי וואו נאר געפונט זיך, א איד טאר זיך נישט איינרעדן אז דער אייבערשטער איז נאר אין שול, ביים דאווענען און ביים לערנען, און ווען ער גייט ארויס צו די ארבעט פארגעסט ער חס ושלום פונעם אייבערשטן, ער לאזט דעם אייבערשטן אין די זייט, נאר גוט וויסן און געדענקען אז דער אייבערשטער איז מיט אים אלעמאל, סיי וואו א מענטש געפונט זיך נאר, סיי אין וועלכע מצב א איד דארף אנוקומען, איז דער אייבערשטער אלץ מיט אים, אייביג איז דא הלכות וואס מ'דארף געדענקען מקיים צו זיין, און אלץ דארף מען צוקומען צו די הילף פונעם אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן י"ג) אז אמאל איז דא גאר טייערע דיבורים צום אייבערשטן וואס קומען ארויס דוקא ווען א מענטש מוטשעט זיך מיט פרנסה, עס גייט אים שווער זאכן, און דאן זאגט ער ארויס באמת זיין גאנצע הארץ צום אייבערשטן.

אפילו ווען א איד איז פארזאגט און פארפלאגט מיט פרנסה, דארף ער וויסן אז דער אייבערשטער איז מיט אים אלעמאל, ער זאל געדענקען צו היטן אלע הלכות, נישט צו באגנבענען א צווייטן חס ושלום, און פון די אנדערע זייט זאל ער זיך אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן יעדע זאך וואס גייט אים שווער אין פרנסה, ער זאל וויסן אז אלע שוועריקייטן קומען פונעם אייבערשטן מיט'ן ציל אים צו דערמאנען צוריק צו קומען צום אייבערשטן, און דאן וועט די גאנצע פרנסה זיין איין שטיק תורה און אייבערשטער.

(תוך הנחל משפטים תשע"ב)

א גוט ווארט דערציילט אז אין

רושלים איז געווען א באוואוסטער מגיד רבי בנציון יאדלער זכורנו לברכה וואס ער פלעגט ארום גיין אין בתי מדרשים האלטן דרשות; איינמאל איז צוגעקומען צו אים א איד און אָנגעהויבן וויינען: "איך האב נישט קיין פרנסה, מיינע קינדער גייען אויס פאר הונגער, זיי וויינען פאר ברויט און איך האב זיי נישט וואס צו געבן וכו' וכו'", האט אים ר' בנציון געזאגט: "וואס ווילסטו פון מיר? דו האסט דאך א רייכע טאטע, בעט אים ער זאל דיר העלפן און רחמנות האבן אויף דיר", דער איד קוקט אָן ר' בנציון מיט וואונדער און זאגט: "מיין טאטע וואס וואוינט אין צפת? וואס קען ער מיר שוין העלפן? ער האט קוים פאר זיך צו לעבן?" און ער הייבט אָן וויינען: "פארוואס מאכט איר חוץ פון מיר?! זאגט אים ר' בנציון: "איך מיינ נישט זיין טאטע פון צפת, איך מיינ זיין טאטע אין הימל - דער גרויסער באשעפער - ער קען דיר העלפן! בעט אים ער זאל רחמנות האבן אויף דיר".
(עצתו אמונה משפטים תשע"ט)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

היינט איז זייער גרינג צו זיין א מקדש שם שמים

בערות ה' תהרה

לכבוד ... גרו יאר

יום ה' פרשת משפטים, כ"ה שבט, שנת תשע"ט לפרט קטן

היינט איז זייער גרינג צו זיין א מקדש שם שמים, ווייל אמאל האט מען זיך געדארפט לאזן פארברענגען פאר קידוש השם צו זיין א ריכטיגער מקדש שם שמים, אבער היינט צו טאגס איז א יונגערמאן וואס פירט זיך אויף ערליך א מקדש שם שמים ברבים.

מענטשן שטעלן מיר כסדר אפ און גיבן מיר גריסן פון תלמידים פון ישיבה ווי זיי מאכן א קידוש השם מיט זייער התנהגות, ממש וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט (ת"י מוה"ר, סימן תנד): "עוד יהיה זמן שמי שיהיה איש כשר פשוט, יהיה חידוש גדול כמו הבעל שם טוב", עס וועט זיין א צייט וואס ווער עס וועט זיין אן ערליכער איד, א פשוטער איד, וועט זיין אזא חידוש אזוי ווי דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו.

אז דו ארבעטסט מיט מענטשן וואס היטן נישט זייער מויל און דו רעדסט נאר איידל, דו רעדסט נישט קיין נבול פה - ביסטו שוין א חידוש עצום, אז דו גייסט נאכאמאל אין שול נאך אזויפיל ירדות און נפילות ביסטו נישט סתם א חידוש - דו ביסט א חידוש שבחידושים, און אז דו טראקסט פון א צווייטן איד אינמיטן דיין פארנומענע צייטן, דו געבסט א ספר א קונטרס וכו' וכו' פאר א איד - ביסטו דאך ממש א צדיק.

איך בעט דיי זייער, פארמאך דייע טשענעל'ס פון שלעכטע זאכן און היט זיך דייע אויגן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (חולין 10): איינע פון די טמאנע פייגלעך איז דער 'איה' וואס מען רופט 'דאה', 'ולמה נקרא שמה דאה?' פארנוואס רופט מען איר מיט'ן נאמען 'דאה'? 'שרואה ביוהר', ווייל זי זעט זייער ווייט, 'עומדת בבבל ורואה נבלה בארץ ישראל', זי קען שטיין אין בבל און זען א נבלה ביז אזוי ווייט ווי ארץ ישראל; דאס פארשטייט מען היינט צו טאגס זייער גוט, אז מיט די היינטיגע טעכנאלאגיע קען מען שטיין אין איין זייט וועלט און זען א נבלה אויף די אנדערע זייט וועלט, מען קען זיין ביי זיך אין אפיס, צו אין קאר וכו' וכו' מיט א קליינעם טעלעפאון און קוקן עקלדיגע זאכן רחמנא לצלן. בעט דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם, איך בין דאך ממש ווי דער 'דאה' וואס קוקט וואו עס געפונט זיך א נבלה, און דאס ברענגט מיר 'רעה' - אלע שלעכטס, העלק מיר איך זאל זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד", אז דו קענסט נישט רעדן, דו האסט נישט קיין דיבורים, געב כאטש א קרעכץ, א שריי צום אייבערשטן וועסטו זוכה זיין ארויס צו קריכן פון דעם און דו וועסט ווערן א ריינער מענטש.

היינט נאכט וועט אים ירצה ה' זיין א שיעור; פארנוואס זאלסטו נישט קומען זיך מחדש זיין און זיך אויפפרישן? אז דו וועסט מיר זאגן דו האסט געטראפן א גייע פלאץ פון ערליכע אידן וואו מען איז דיר מחזק אויף תורה ותפלה וועל איך זיך זייער פרייען, אבער נישט דאס און נישט יענץ, וואס יא? ווער וועט דיר מחזק זיין דו זאלסט גיין אין שול יעדן טאג לייגן תלית ותפילין? ווער וועט דיר מחזק זיין דו זאלסט האבן סבלנות צו דיין ווייב און קינדער, דו זאלסט רעדן שייין צו דיין ווייב?

איך געדענק ווי פריש איך פלעג אהיים קומען פון מוהרא"ש'ס ליל שישי שיעורים; מיר פלעגן פארן אפאר חברים צוזאמען און אויפן וועג אהיים האבן מיר זיך געשפירט ווי מיר זענען ארויס געקומען פון די מערה וואו רבי שמעון איז געווען וכו', עס האט אונז געלאכטן דער וועלט, מיר האבן אלע תשובה געטון. ווען מוהרא"ש האט גערעדט פון שלום בית האבן מיר אלע אפגעמאכט: 'דאס איז עס, מיר גייען זיך איבערפעטן, מיר גייען פון היינט אן רעדן שייין צו די ווייב'; אז מוהרא"ש האט גערעדט פון רעדן צום אייבערשטן האבן מיר אלע אפגעמאכט: 'דאס איז עס, מיר גייען שוין רעדן צום אייבערשטן, מיר גייען מער נישט נאכלויפן קיינעם, נאר דעם אייבערשטן'.

קום צום שיעור ליל שישי וועסטו האבן די זעלבע הרגשה; מוהרא"ש איז דא אין סקילמען סטריט, מוהרא"ש געפונט זיך דארט וואו מען רעדט פון אים. ברוך השם אז דער קאך קאכט און די פייער'ס ברענען און אפילו די פייגלעך פאכענען מיט די פליגלעך, זיי צינדן אן דעם פייער און לעשן דעם פייער און ווער עס פארזוכט פון די מאכלים קען שוין נישט דערליידן תאוות ממון וכו' (עין סיפורי מעשיות מעשה יב, די מעשה פונעם בעל תפילה).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

(צחתו אמונה משפטים תשע"ט)

געוויסע גוטע געשעפט אין א ווייטע שטאט, און זיי האבן באשלאסן זיך ארויסצולאזן אהין גלייך אום מוצאי שבת. זיי האבן געדונגען א בעל עגלה מיט פערד וואס זאל זיי אפוארטן און אהינטראגן גלייך נאכ'ן זמן, ווייל זיי האבן געדארפט פארן א גאנצע נאכט צו קענען אנקומען אויף זונטאג צו לענעם ווייטן שטאט.

גלייך אום מוצאי שבת האבן זיי איינגעפאקט די חלות, פיש, זוף, און פלייש, פאר מלוה מלכה, און האבן זיך ארויסגעלאזט אויף די לאנגע רייזע. געווען איז דאס אינמיטן די ווינטער, זיי זענען דורכגעפארן א געדיכטע וואלד, און זייענדיג טיף אריין אין וואלד האט זיך פלוצלינג אראפגעלאזט א שווערע שניי, ווילדע ווינטן האבן געבושעוועט, די שניי איז געווארן אלץ דיקער און העכער, ביז ווען די פערד האבן מער נישט געקענט גיין ווייטער אין די טיפע שנייען. דער קויטשער האט געשמיסן די פערד מיט'ן בייטש איינמאל און נאכאמאל, עס האט אבער גארנישט געהאלפן, די פערד האבן זיך אפגעשטעלט און נישט געהאלטן ביים גיין ווייטער אפילו נאך איין טריט.

פונדערווייטנס האבן די ברודער באמערקט א ליכטל וואס שיינט ארויס פון א הויז, האבן זיי באשלאסן צוזאמנעמען זייערע זאכן און גיין צופיס צום ריכטונג פון לענעם הויז. זיי האבן אבער נישט געחלומ'ט אין וואסערע פאסטקע זיי שפאצירן אריין, אנקומענדיג צו דעם הויז זענען זיי ענטפאנגען געווארן דורך די גוים וואס האבן דארט געוואוינט, די גוים האבן זיך געפרייט אויף די צוויי אידן וואס האט אריינגעוואנדערט אין זייערע בלוטיגע הענט, זיי האבן זיך געגרייט צו הרגענען די אידן און רויבן זייער פארמעגן, און דערווייל האבן זיי פארשפארט די אידן אין א זייטיגע צימער.

די ברודער האבן אנגעהויבן זיך דורכשמועסן צווישן זיך, זיי האבן אנגעהויבן מפשפש זיין אין זייערע מעשים, פארנוואס עס קומט זיי אזא שווערע שטראף, דער אייבערשטער איז דאך אן אב הרחמים, עס האט זיכער א טיפע פוננה פארנוואס זיי זענען דא פארבלאנדזשעט געווארן און אריינגעפאלן אין די הענט פון די רוצחים וואס ווילן זיי אומברענגען, רחמנא ליצלן.

אינצווישן האבן זיי זיך דערמאנט אז זיי האבן נאכנישט געגעסן מלוה מלכה, און זיי האבן אנגעהויבן הויך צו קלערן, "אפשר קומט דאס אינז ווייל מיר זענען ארויסגעפארן איידער מיר האבן געגעסן מלוה מלכה? מיר זענען דאך אזוי שטארק מקפיד יעדע וואך צו עסן מלוה מלכה, איידער מיר טוען סיי וואס". און אזוי ווי זיי האבן זיך אזוי שטארק ליב געהאט, האבן זיי געזאגט איינער צום צווייטן, "ווייסטו וואס, טייערער ברודער, מען גייט אונז דאך הרגענען, און מיר האבן דאך מיט אונז דאס עסן, די חלות, פיש, זוף, און פלייש; לאמיר זיך דא וואשן און כאטש אריינכאפן מקיים צו זיין די מצוה פון מלוה מלכה איידער מיר גייען אנוועק פון דער וועלט".

עס זיי געווען א פאס וואסער דארט אין צימער, זיי האבן זיך גלייך געוואשן, געמאכט אן המוצאי אויף די חלות, און אנגעהויבן עסן מלוה מלכה פרייליכערהייט, און זיי האבן אפילו געזינגען די זמירות פון מלוה מלכה, אזוי ווי גארנישט וואלט פאסירט.

אינמיטן זינגען עפנט זיך די טיר, עס ווערט אריינגעשליידערט נאך א איד, און די טיר ווערט גלייך צוריק פארשלאסן. דער איד האט געזען ווי צוויי אידן זיצן דארט און עסן און זינגען, האט ער זיך אויך צוגעשטעלט צו זיי.

פון אינדרויסן האט זיך אריין געהערט א גרויסע גערודער פון די גוים וואס האבן געזינגען און פארברענגט דארט אין הויז מיט גרויס הוללות, אבער פלוצלינג איז שטיל געווארן. האט דער דריטער איד זיך אנגערופן, "האט נישט

<<<<<<

מורא, איך האב מיטגעברענגט זייער א שטארקע וויין, און מסתמא האבן זיך אלע גוים אנגעשיכורט דערמיט. לאמיר פרובירן צו עפענען די טיר, אפער וועלן מיר קענען ארויסקיין פון דא.

זיי האבן אזוי געטון, זיי האבן געעפנט די טיר, און געזען ווי די גוים וואלגען זיך דארט שיכור אויף דער ערד, זיי האבן בכלל נישט באמערקט ווי די אידן זענען אנגלאפן פון דארט. דער דריטער איד האט זיי ארויפגערויפן אויף זיין וואגן, און האט זיי שטעל ארויסגעפירט פון יענעם געגנט און אריינגעברענגט אין שטאט, און דערנאך איז דער איד ארשטווינגן געווארן, זיי האבן נישט געוואוסט ווער דאס איז געווען. ווען די זון האט אויפגעשיינט, זענען די ברידער ווייטער געגאנגען מיט זייערע געשעפטן.

יענע נאכט, ווען זיי האבן זיך געלייגט שלאפן, האבן ביידע ברידער גע'חלומ'ט דעם זעלבן חלום. זיי האבן געזען דעם איד וואס האט זיי געראטעוועט, און דער איד האט זיי געזאגט, "איך בין דוד המלך, מען האט מיר געשיקט פון הימל אייך צו ראטעווען, ווייל איר זענט נזהר צו עסן יעדע וואך מלוח מלכה. איך ווארן אייך אבער אז פון היינט און ווייטער זאלט איר נישט פארן אין ערדע און איידער איר וואשט זיך און עסט מלוח מלכה."

זעט מען פון דעם די גרויסקייט פון סעודה מלוח מלכה. ביי אנשי שלומינו האט מען זייער שטארק מקפיד געווען אויף דעם, ווייל אזוי האבן מיר מקבל געווען פון הייליגן רבי'ן און רבי נחמן, אז מען זאל זייער אכטונג געבן אויף די מצוה פון סעודת מלוח מלכה.

דער הייליגער צדיק רבי ישעי'לע קערעסטיגער ז"ל, איז געווען א יתום אלס קינד, זיין מאמע האט אים נישט געקענט האלטן און אליין אויפציען, דעריבער האט זי אים געשיקט צו הרב הקדוש מליסקא ז"ל, וואס איז געווען א הייליגער צדיק און בעל רוח הקודש, און דארט האט רבי ישעי'לע באדינט דעם צדיק, ער איז אויפגעוואקסן ביי אים אינדערהיים, און ער איז אלץ מיטגעגאנגען מיט אים.

אין זיין יוגנט האט רבי ישעי'לע ז"ל זיך גענומען א מצוה און וואס ער איז זייער נזהר געווען, דאס איז געווען די מצוה פון עסן מלוח מלכה. און אין דעם זכות איז ער געוואקסן גאר גרויס, אזוי ווייט אז ווען זיין רבי, הרב הקדוש מליסקא ז"ל, איז נסתלק געווארן, האבן פילע אידן אנגעהויבן שטראמען צו אים, און ער האט גע'פועל'ט פאר זיי פילע ישועות, מען האט געזען ביי אים אסאך ניסים ונפלאות, עקרות זענען געהאלפן געווארן, קראנקע זענען אויסגעהיילט געווארן, און נאך פילע אותות ומופתים; און אלעס האט זיך אנגעהויבן אין זכות פון די מצוה פון מלוח מלכה.

הרב הקדוש רבי ישעי'לע ז"ל פלעגט יעדן מוצאי שבת רופן א שוחט צו שחט'ן אסאך עופות, מען האט זיי פשר געמאכט און אפגעקאכט לכבוד מלוח מלכה, אויך האט ער געברענגט אסאך פיש, און אזוי ווייטער אלע פייערע מאכלים; עס האט אים גענומען לאנגע שעות צוצוגרייטן א גרויסע סעודת מלוח מלכה.

צום מלוח מלכה האט ער געלאדענט הונדערטער ארעמעלייט און זיי געגעבן צו עסן. ער פלעגט אליין ארומגיין באדינען די ארעמעלייט, עקענען פאר אידן פרישע חלות וואס מען האט געבאן ספעציעל פאר די סעודה, זיכער געמאכט אז יעדער האט פיש, זופ, און פלייש, און אזוי ווייטער.

ער האט מקפיד געווען אז מען זאל אלעס באקן, קאכן, און צוגרייטן, דוקא אום מוצאי שבת, אז אלעס זאל זיין פריש און געשמאק. די מצוה פון מלוח מלכה איז געווען זיין באליבסטע מצוה, און מיט דעם זכות האט ער גע'פועל'ט ניסים ונפלאות פאר פילע דערביטערטע און צעבראכענע אידן, מען האט געזען ביי אים פילע גרויסע מופתים. אויב וועלן מיר אונז אונטערגעבן אויף די גרויסע מצוה, וועלן מיר אויך זוכה זיין צו זען גרויסע ניסים.

(שיחות מוהר"ש, חלק יב, ערך מלוח מלכה)

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי רעאגירט מען ווען מען קומט אן אינמיטן די שטוב ווירטשאפט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ווער כסדר נתפעל פון די פשוטע און פראקטישע מהלך המחשבה פון מוהר"ש, און ווי דער ראש ישיבה שליט"א האלט זיך ווייטער אויף דעם דרך, צו ענטפערן מיט אזא שכל הישר.

איך וויל פרעגן א קלילות'דיגע שאלה אין שלום בית, וואס צו טון ווען די ווייב איז פארנומען ביז איבערן קאפ מיט די שטוב ארבעט. די שאלה איז בעיקר נוגע פאר פסח, אבער אויף אין אנדערע צייטן.

איך קום אהיים און איך זע ווי די שטוב פליצט, און מיין ווייב איז פארנומען מיט די שטוב ארבעט און איז אנגעצויגן ביז איבערן קאפ, וואס דארף איך דעמאלט טון? איך קען נישט צולייגן סתם אזוי א האנט, ווייל איך ווייס נישט פונקטליך וואו זי האלט מיט די זאכן, און זי האט נישט קיין צייט און געדולד מיר מסביר צו זיין וואס מען דארף יעצט טון; סתם שטיין אין די זייט און זיך אראפזעצן, שפיר איך אז עס טוט איר זייער וויי אז זי ארבעט אזוי שווער און איך רוה זיך אפ; אליין צולייגן א האנט און פרובירן זיך פארצושטעלן וואס מען דארף צו טון יעצט, איז אויך א שווערע זאך; איר זאגן "נואה! דו ארבעטס אזוי שווער!", בשעת די הויז פליצט, איז דאך ווייטער נישט קיין אפציע. און אסאך מאל שפיר איך אז איך מוז פשוט זיך אהערשטעלן אזוי ווי איך בין אויף אנגעצויגן אזוי ווי איר, סתם צו ווייזן אז איך בין איר אויף איין בלאט.

איך טראכט צומאל אז איך וואלט געדארפט אמאל מיטהאלטן די גאנצע שטוב ווירטשאפט, פון צופרי ביז ביינאכט, אזוי וועל איך וויסן און פארשטיין ווי אזוי עס ארבעט, און איך וועל קענען העלפן ווען עס פעלט אויס; אבער איך ארבעט שווער א גאנצן טאג, און איך וועל דאס נישט קענען באווייזן.

איך שטעל זיך פאר אז נאך מענטשן האבן דעם זעלבן פראבלעם, און איך וואלט זייער הנאה געהאט צו הערן א פראקטישע הדרכה, אויף למעשה, איך האלט שוין נאכ'ן מתפלל זיין צום אייבערשטן אויף דעם ענין.

תשובה:

בעזרת ה' תתקן

לכבוד ... גרו נאיר

יישר כח

יום ב' פרשת משפטים, כ"ב שבט, שנת תשע"ט לפרט קטן

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

לייג אנועק אלע דייער נארישע חכמות המדמות און טו צו די זאך; מאך זיך נישט פאר אזא בטלן, אז דיין ווייב איז אנגעשטרענגט מיט די שטוב ארבעט זאלסטו איר העלפן. מיט דעם וואס דו העלפסט איר העלפסטו זיך אליינס; דו טוסט קיינעם נישט קיין טובות נאר פאר זיך. ווייל דורךדעם וועסטו האבן א געזונטע ווייב, א רואיגע ווייב און א פרייליכע ווייב.

עס זענען דא יונגעלייט וואס טוען א גאנצע טוכה מיט'ן העלפן אין שטוב, נאכדעם דארפן זיי שוין א באלוינונג פון די ווייב פארן העלפן אביסל, זיי דארפן שוין רשות ארויס צו לויפן פון שטוב פארן העלפן אפאר מינוט. אנשטאט טראכטן: 'די גאנצע ארבעט וואס זי טוט וואלט איך ווען געדארפט טון, נאר געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב א ווייב וואס העלפט מיר גרינגער מאכן די ארבעט, איך דארף באמת טראכטן מיט וואס איך קען באלוינען מיין ווייב פאר'ן מיר העלפן וכו'.

איך בעט דיר נאכאמאל, לייג אנועק דיין פילאזאפיע און העלף איר מיט דיין גאנצע הארץ; שטעל נישט קיין פנים ווי א בטלן און מאך עס נישט אזוי שווער. עס איז שווער ווי לאנג מען האלט נישט דערביי און פל זמן מען וויל שוין ארויסלויפן וכו', אבער אז דו וועסט קוקן אויף די שטוב ארבעט ווי עס איז דיין עול וועסטו שוין פונקטליך וויסן וואס דו האסט צו טון.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון לעבן בשלום. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה ט, ט): 'גדול שלום, ששם הגדול שנקתב בקדשה - אמר הקדוש ברוך הוא - ימחה במים כדי להשיל שלום בין איש לאשתו', ביים אייבערשטן איז אזוי חשוב עס זאל זיין שלום, אז דער אייבערשטער האט געשריבן אין די תורה מען זאל אויסמעקן זיין הייליגן נאמען אבי עס זאל זיין שלום צווישן מאן און ווייב.

אזוי אויך דערציילן די הייליגע חכמים (ויקרא רבה ט, ט): "רבי מאיר הנה יתבי ודריש בלילי שבתא, הנה תמן תדא אתתא זיבא ושמיעה ליה תנתא מדרשא", עס איז געווען א פרוי וועלכע פלעגט גיין יעדע פרייטאג צו נאכט'ס צום שיעור וואס דער הייליגער תנא רבי מאיר בעל הנס פלעגט געבן, "אמתנית עד דיתסל ממדרש", איין וואך האט דער תנא רבי מאיר אריינגעצויגן די שיעור אביסל שפעט און די פרוי האט געטראכט אז זי וועט אויסווארטן ביז ער ענדיגט דעם שיעור. "אזלה לביתה, אשפחה בוצינא טפיל", ווען זי איז אהיים געקומען איז שוין געווען טונקל אין שטוב, די ליכט האבן זיך שוין געהאט אויסגעלאשן, "אמר לה בעלה, אן הוית", ווען איר מאן האט איר געפרעגט: וואו ביסטו געווען? "אמרה ליה אנה יתביא ושמיעה קליה דרושה", האט זי געענטפערט: ביים שיעור פון הייליגן תנא רבי מאיר, "אמר לה בן זבן לא אעילת להכא עד דאזלת ורוקת באנפי דרושה", איר מאן איז געווען א שלעכטער מענטש, א פּעסן, א לץ; האט ער איר געזאגט: דו קענסט נישט אריין קומען אין שטוב ביז ווילאנג דו גייסט שפייצן אויפן פנים פונעם בעל דרשן, און ער האט פארמאכט די טיר. "יתביא שבתא קמיתא תנינא ותליתא, אמרין לה מגריתא פדו אתון צהיבין, אתינן עפך לגבי דרושה", די פרוי איז געווען א ערליכע פרוי און זי האט געטראכט צו זיך: 'ענדערש וועל איך בלייבן אינדורוין ווי איידער מבנה זיין דעם

BriseCenter.com answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' קרן הדפסה גרייט זיך איבערצודרוקן אשר בנהל אידיש חלק א'

זייער שווער קומט אונז אן צו שרייבן איבערן די הייליגע בריוון פון ספר הקדוש "אשר בנהל". דאס איז דער ספר וואס מוהרא"ש האט געשריבן מיט בלוט פון זיין הארץ, דער הייליגער ספר וואס פלאמט אויף דאס הארץ צום איבערשטן. דער הייליגער ספר וואס וועקט אויף אידישע קינדער פון שלאף. דער ספר וואס שרייט אויס "אין עוד מלבדו, עס נישט פארהאן עפעס אנדערש אויסער דער איבערשטער". "הייב אן פון יעצט, קוק נישט אויף צוריק", "דער איבערשטער דארף דיר יא, הער נישט אויס דער סמ"ך מ"ם וואס זאגט אז נישט", "מען קען אנטלויפן נאר צום איבערשטן", א.א.וו. - וויפיל מען זאל רעדן איבער דעם הייליגן ספר, קען מען אפילו נישט אנהייבן.

אין די לעצטערע יארן פון מוהרא"ש'ס הייליגע לעבן ווען עס האבן זיך אנגעהויבן פארמערן תלמידים וואס האבן נישט פארשטאנען לשון הקודש, האט מוהרא"ש אנגעהויבן צו שרייבן מערערע בריוו אויף מאמע לשון, אויף אידיש ספעציעל פאר אנשי שלומינו אין אמעריקע. פון די אלע בריוו האט זיך צוזאם געקליבן עטליכע הונדערט בריוו, וואס דער קרן הדפסה האט הערליך מסדר געווען און אפגעדרוקט אין זעקס הערליכע בענדער.

מען האט שוין געדרוקט די ספרים איין מאל און נאכאמאל און צוגעלייגט פילע תיקונים ווי מפתחות און א שטארקע הגהה, און וויפיל מען דרוקט איז נישט גענוג נאכדעם וואס די טייערע מפיצים נוצן אויס אלע ספרים גאר שנעל.

יעצט גרייט זיך דער קרן הדפסה איבערצודרוקן דער ערשטער באנד אין א הערליכער פארמאט מיט א הארטע דעקל, מען קען זיך ווענדן צום גבאי מו"ה לייבי ראטה הי"ו אויף 1-347-578-4449 צו קויפן זכותים אין דעם הייליגן ספר אויף וואס מוהרא"ש האט קלאר מבטיח געווען אז ווער עס וועט דרוקן דעם ספר וועט זען ישועות בכל הענינים.

אויך קען מען קויפן דער "זכות מהדורה" פאר צען טויזענט דאלער, וואס מיט דעם וועט דער גאנצער שיפמענט גיין אויפן אייביגן זכות פונעם נדבן, אן אומשאצבארע זכות וואס מען קען נישט באגרייפן.

כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים!

>>>>>
הייליגן תנא רבי מאיר, און זי איז געגאנגען צו א חב"ר טע שלאפן, אזוי זענען אריבער אפאר וואכן וואס זיי זענען געווען צעטיילט. "פינן דחמי יתהון רבי מאיר צפה ברוח הקודש", דער הייליגער תנא רבי מאיר בעל הפס האט דאס געזען מיט רוח הקודש, "אמר להו אית מנכון אתמא דחמימא למלחש בעינא", האט ער ארויס געלאזט א שמועה אז זיין אויג טוט אים וויי, ער שפירט ווי עס פרענט אים, און ווער עס קען לוחש זיין אויף דעם זאל קומען. (אמאל איז געווען אזא רפואה, אז מען פלעגט שפייצן אויפן אויג און זאגן עפעס ווערטרער, און אזוי איז מען אויסגעהיילט געווארן).

"אמרין לה מגירתא פדו את אלת ורוקת באנפיה והשרי לבצלך", האבן די חב"ר טעס געזאגט פאר די פרוי: גיי שפיי אריין אין רבי מאיר'ס אויג, אזוי וועט זיין מאן מאכן שלום מיט דיר. "פינן דיתבא קמי אידחילת מיניה, אמרה ליה רבי לית אנא חמימא למלחש עינא, אמר לה אפלו הכי רוקי באנפי שבע זמנין באנא מינשים", איז זי געגאנגען, און רבי מאיר פרענט איר: דו קענסט לוחש זיין? האט זי זיך דערשטארקט און געזאגט דעם אמת אז זי קען נישט. האט איר רבי מאיר געזאגט: דעמאלט שפיי אריין זיבן מאל אויף מיין פנים, אזוי וועל איך האבן א רפואה, "עבדה הכין. אמר לה איזילי אמרי לבצלך את אמרת חדא זימנא ונאנא רקית שבע זימנין", און זי האט אזוי געטון. האט איר רבי מאיר געזאגט: גיי אהיים און זאג פאר זיין מאן: דו האסט מיר געהייסן שפייצן איינמאל, אבער איך האב געשפייצן זיבן מאל.

"אמר לוי תלמידיו רבי קף מבזין את התורה, לא הנה לך למימר לחד מינן למלחש לך", האבן די תלמידים געפרעגט: איז דאס כבוד התורה? פארנואס האט אונז נישט דער רבי געזאגט אז דער מענטש האט געהייסן זי זאל שפייצן אויפן רבי'ן, מיר וואלטן אים מסדר געווען ער זאל זיך נישט וואגן אנאנס צו טון? "אמר להו לא דיו למאיר להיות שנה לקונו, דתני רבי ישמעאל גדול שלום ששם הגדול שנקתב בקדשה אמר הקדוש ברוך הוא ימחה על הפנים בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו", האט רבי מאיר געזאגט: דער אייבערשטער האט געהייסן מען זאל אויסמעקן זיין נאמען אבי צו מאכן שלום צווישן מאן און ווייב, איז דאך זיכער אז רבי מאיר'ס נאמען זאל אויסגעמעקט ווערן אבי צו מאכן שלום צווישן מאן און ווייב? זעט ווי חשוב עס איז אז עס זאל זיין שלום צווישן מאן און ווייב.

דאס וואס דו שרייבסט אז "דו האלטט שוין נאך תפילה" איז געשריבן אן טראקטן. ווייל מען דארף א גאנץ לעבן דאווענען מען זאל האבן שלום בית און וויסן ווי אזוי צו לעבן מיט'ן ווייב; יעדן טאג דארף מען קומען צום אייבערשטן פון פריש פאלו מען האט נאך נישט געבעטן אויף דעם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל - בנשיאות ראש הישיבה שליט"א

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה מרדכי אינדיג שליט"א

מנהל תלמודי התורה היכל הקודש ברסלב
צו די שמחת החתונה פון זיין טאכטער למזל טוב

עב"ג החתן שלום אלי" ני"ו

א זון פון זיין מחותן מו"ה **שמואל לייב פעלעבוים** שליט"א ר' מרדכי איז דער בריח התיכון פון אונזערע הייליגע מוסדות; נאר א דאגן זיין געוואלדיגע מסירת נפש די אלע יארן, מיום הווסדה ועד עתה, האבן זיך די מוסדות אוועקגעשטעלט אזוי שיין לשם ולתפארת. אזוי אויך דער וועלט בארימטער האטליין 'קול ברסלב', און דער באוואוסטער 'גליון היכל הקודש', וואס האבן שוין צוריקגעברענגט הונדערטער טויזנטער אידן צום איבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז די געוואלדיגע זכותים זאלן אים ביישטיין און ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון אלע קינדער געזונטערהייט, און ער זאל ווייטער קענען ממשיך זיין מיט זיין הייליגע ארבעט.

סימן טוב ומזל טוב

הרה"ג אלכסנדר משה טייטלבוים הי"ו קרית יואל

דיין בבית מדרשו פרעמישלאן
צום שידוך שליסן פון זיין טאכטער למזל טוב

מו"ה שלמה חיים ווייס הי"ו בראכפעלד

נבאי בבית המדרש היכל הקודש בראכפעלד
צום שידוך שליסן פון זיין זון הבה"ח דינאל אלהן למזל טוב

מו"ה יואל חלאבי הי"ו קרית יואל

צו זיין שידוך שליסן עב"ג למזל טוב

מו"ה מנחם שטיינבערג הי"ו קרית ברסלב

צום געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה ליפא שווארטץ הי"ו קרית ברסלב

צום געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה יוחנן ויזל הי"ו קרית יואל

נבאי בבית המדרש היכל הקודש פרעמישלאן
צום געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה ישראל שמעון זעלקאוויטש הי"ו קרית ברסלב

צום געבורט פון א צוויילינג למזל טוב

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידיס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! דופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

משכנס אדר מרבין בשמחה

דאס יאר האבן מיר צוויי אדר'ס צו זיין פרייליך, ווי אזוי ווערט מען אבער פרייליך? ווי אזוי קען מען זיין אמת'דיג גליקליך און צופרידן?

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 1, 8, 1, 94

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com